

Міністерство освіти і науки України
ННВК «Всеукраїнський науково-навчальний консорціум»
Вінницький національний аграрний університет
Чернятинський коледж ВНАУ
Національний університет біоресурсів і природокористування
ТОВСП «Мед Поділля»
Жмеринська районна державна адміністрація
Спілка бджоларів Жмеринського району

ПРОГРАМА

**Всеукраїнська науково-практична конференція
молодих вчених та студентів
«Впровадження передових технологій у виробництво
продукції бджільництва»
21-22 березня 2019 року**

с. Чернятин,
Жмеринський район, Вінницька область

**СЕКЦІЯ №6. ПЕРСПЕКТИВНІ ТЕХНОЛОГІ ВИРОБНИЦТВА
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ
(аудиторія № 25, корпус №2)**

Голова секції: ВОЛКОТРУБ С.А., викладач Чернятинського коледжу Вінницького національного аграрного університету.

Відповідальний секретар: МАТЕУШ І.М., викладач вищої категорії Чернятинського коледжу Вінницького національного аграрного університету.

1. **«Вплив нового кормового фактора на продуктивність раньо-відлученого молодняку кролів»**
КУЧЕРЯВИЙ В.П., доктор сільськогосподарських наук, професор, завідувач кафедри технології виробництва продукції тваринництва Вінницького національного аграрного університету, директор Чернятинського коледжу Вінницького національного аграрного університету
2. **«Екологічні основи виробництва харчових яєць у Вінницькій області»**
ЦАРУК Л.Л., кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри технології виробництва продуктів тваринництва Вінницького національного аграрного університету
ПРИСЯЖНЮК О.В., викладач Чернятинського коледжу Вінницького національного аграрного університету
3. **«Дослідження окремих порід коней на можливість використання їх в іпотерапії»**
ПОСТЕРНАК Л.І., кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри технології виробництва продуктів тваринництва Вінницького національного аграрного університету
4. **«Технологічні особливості утримання молодняку шиншил»**
КУЧЕРЯВА М.Ф., аспірант Вінницького національного аграрного університету
5. **«Використання лікувально-профілактичного пробіотика у годівлі курчат бройлерів»**
ЛИПКАНЬ О., магістр Вінницького національного аграрного університету
ПОСТЕРНАК Л.І., кандидат сільськогосподарських наук, доцент Вінницького національного аграрного університету
6. **«Використання добавок мікробіологічного походження з метою підвищення якості сільськогосподарської продукції»**
ОГОРОДНІЧУК Г.М., кандидат сільськогосподарських наук, доцент Вінницького національного аграрного університету
ЯЩУК І.І., викладач Чернятинського коледжу Вінницького національного аграрного університету
7. **«Перспективи розвитку молочної промисловості в Україні»**
ВІШТАК І.В., кандидат технічних наук, старший викладач кафедри харчових технологій і мікробіології Вінницького національного аграрного університету

26. **«Проблеми з породою Бакфаст в Україні»**
САМОТЕЙ Д.В., студент Чернятинського коледжу Вінницького національного університету
ЖУКОВСЬКА Т.С., викладач Чернятинського коледжу Вінницького національного аграрного університету
27. **«Удосконалення технологічних прийомів вирощування пшениці ярої в умовах Правобережного Лісостепу України»**
АНТКО Р.А., аспірант Вінницького національного аграрного університету
28. **«Стратегічні аспекти управління технологічним розвитком сільськогосподарського підприємства»**
КОВАЛЬЧУК В.В., аспірант Вінницького національного аграрного університету
ЛУЦЬК В.В., доктор економічних наук, кандидат технічних наук, доцент Вінницького національного аграрного університету
29. **«Підвищення ефективності та якості промислового птахівництва»**
ПОПОВ І.І., викладач, спеціаліст Ладижинського коледжу Вінницького національного аграрного університету
ТИХОНОВА Т.І., викладач, спеціаліст вищої категорії Ладижинського коледжу Вінницького національного аграрного університету
ПОДОЛЯН В.Ю., викладач, спеціаліст вищої категорії Ладижинського коледжу Вінницького національного аграрного університету
30. **«Поблаємість силосу з кукурудзи при обробці його консервантами»**
ЗЕЛІНСЬКА І.П., аспірант Вінницького національного аграрного університету
31. **«Інновації у виробництві сільськогосподарської продукції»**
ФУНТЕЙ Л.Л., аспірант Вінницького національного аграрного університету
32. **«Органічне вирощування моркви – основа здорового харчування людини»**
ВДОВИЧЕНКО І.П., аспірант Вінницького національного аграрного університету
33. **«Теоретичні підходи до визначення категорії «сільські території»»**
КОСТЮЧЕНКО Д.Л., асистент кафедри економіки Вінницького національного аграрного університету
34. **«Вплив антропогенних та природних чинників на стан дендрофлори урбоєкосистем Вінницької області»**
ДУДНИК-ТАНАСЮК Є.Г. аспірант Вінницького національного аграрного університету
35. **«Використання біопрепаратів при вирощуванні капусти брюссельської»**
ІВАНОВИЧ О.М., аспірант Вінницького національного аграрного університету

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ННВК «ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-НАВЧАЛЬНИЙ КОНСОРЦІУМ»
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЧЕРНЯТИНСЬКИЙ КОЛЕДЖ ВІННИЦЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО АГРАРНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

СЕРТИФІКАТ

учасника Всеукраїнської науково-практичної конференції
молодих вчених та студентів
«Впровадження передових технологій у
виробництво продукції бджільництва»

(Держ.реєстр.УкрІНТЕІ №69 від 20.02.2019р.)

Фуштей Людмили Леонідівни

Президент Консорціуму

Г.М. Калетнік

Ректор ВНАУ

В.А. Мазур

Директор ЧК ВНАУ

В.П. Кучерявий

21-22 березня 2019 р.

«Інновації у виробництві сільськогосподарської продукції»

Аспірантка Вінницького національного аграрного університету

Фуштей Л.Л.

Однією з актуальних проблем агропромислового комплексу України є інноваційний шлях розвитку сільськогосподарського виробництва. Широке впровадження інновацій в усіх напрямках діяльності сільськогосподарських підприємств сприяє зростанню продуктивності праці, економії різних видів ресурсів, скороченню витрат і зниженню собівартості аграрно-продовольчої продукції, нарощуванню обсягів і підвищенню ефективності сільськогосподарського виробництва, що впливає на залучення інвестицій. Інноваційний потенціал формує здатність аграрних підприємств конкурувати на внутрішньому та зовнішньому ринках і допомагає уникнути економічної кризи. Інноваційна діяльність в сільському господарстві вимагає впровадження заходів з використання новітніх досягнень науки та техніки. Це удосконалення старих або створення нових знарядь праці, вирощування високопродуктивних, придатних для певної зони вирощування районованих сортів сільськогосподарських культур та порід тварин, впровадження наукових розробок і т. д.

Сучасний розвиток будь-якого підприємства, галузі, країни неможливий без впровадження та використання інновацій та техніко-технологічних рішень, оскільки рівень активізації останніх визначають загальний рівень конкурентоспроможності (далі – КСП) як на внутрішньому, так і зовнішньому ринках. Нині основним викликом світових інноваційно-технологічних процесів є розвиток сільського господарства, який спрямований на динамічність агровиробництва за рахунок використання передових технологій.

Україна має значні можливості для розвитку аграрного сектору і перетворення його у високоефективну сферу економіки. Сприятливі ґрунтовокліматичні передумови, родючі землі та давні хліборобські традиції сприяють подальшому його розвитку, одержанню врожаїв сільськогосподарських культур в обсягах, достатніх для забезпечення внутрішніх потреб і формування експортного потенціалу. В сільському господарстві з впровадженням інновацій види продукції, як правило, не змінюються, тільки набувають покращених властивостей. Інноваційну діяльність у сільському господарстві запропоновано розглядати на чотирьох етапах: розробка новацій, їх апробація та перевірка, відтворення та впровадження у виробництво. Основною метою інновацій в аграрній сфері є забезпечення економічності та екологічності сільськогосподарського виробництва. Слід відзначити, що у сільському господарстві розробка інновацій і їх впровадження пов'язані переважно з виведенням нових сортів рослин, порід тварин, виготовленням нової техніки, новими

ресурсозберігаючими технологіями, застосування яких у більшості випадків змінює характерні властивості сільськогосподарської продукції, що виробляється, але не призводять до появи нових видів продукції.

За предметом і сферою застосування у сільському господарстві доцільно виділяти 8 типів інновацій (табл. 1)

Таблиця 1 – Класифікація інновацій за предметом та сферою застосування у сільському господарстві

Ознака класифікації	Вид інновацій
Біологічні	- нові сорти і гібриди сільськогосподарських рослин; - нові породи, типи тварин і птиці; - створення рослин і тварин, стійких до хвороб і шкідників, несприятливим факторам навколишнього середовища
Технічні	- використання нових видів техніки і обладнання
Технологічні	- нові технології обробки сільськогосподарських культур; - нові технології в тваринництві; - науково – обумовлені системи землеробства і тваринництва; - нові ресурсозберігаючі технології виробництва і зберігання сільськогосподарської продукції; - екологізація землеробства.
Хімічні	- нові добрива і їх системи; - нові засоби захисту рослин;
Економічні	- нові форми організації, планування і управління; - нові форми і механізми інноваційного розвитку підприємства
Соціальні	- забезпечення сприятливих умов для життя, праці і відпочинку сільського населення
Інновації в менеджменті	- нові форми організації і мотивації праці; - нові методи ефективного управління персоналом
Маркетингові	- вихід на нові сегменти ринку; - удосконалення якості продукції та розширення асортименту; - нові канали розподілу продукції

Інноваційна діяльність є важливою складовою прискорення розвитку сільського господарства. Саме в агропродовольчій сфері, на відміну від інших сфер, розвиток інновацій відбувається більш повільно, що вимагає особливої уваги. Інноваційні процеси у сільському господарстві мають певні особливості, пов'язані з його специфікою, а саме: тривалий процес розробки; носять, переважно, покращувальний характер; дослідження живих

організмів; провідна роль науково-дослідних установ; залежність від природнокліматичних умов.

Це зумовлено, в першу чергу, особливостями самого сільського господарства, а саме основним фактором виробництва виступає земля, взаємодія з живими організмами (рослинами, тваринами, мікроорганізмами), сезонний характер виробництва, високий рівень ризику. Тривалий процес розробки стосується більшою мірою специфічного для сільського господарства виду інновацій – селекційних. Покращувальний характер пов'язаний з їх орієнтацію на підвищення врожайності, продуктивності об'єкту, а не на винайдення принципового нового. Оскільки дослідження потребують ґрунтовних знань, часу та відповідної бази, то проводяться переважно у науково-дослідних установах, що висуває на перший план питання організації оперативного трансферу інновацій сільгоспвиробникам. Розробка значної частки інновацій в сільському господарстві має регіональний характер, оскільки характеристики об'єкту повинні відповідати особливостям природних та кліматичних умов та тісно пов'язані з екологією та збереженням природних ресурсів. Позитивними змінами впровадження інновацій та новітніх розробок у виробництво має стати

- 1) підвищення ефективності виробництва сільськогосподарських підприємств;
- 2) підвищення урожайності культур;
- 3) підвищення рентабельності діяльності підприємств;
- 4) підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції на внутрішньому та зовнішніх ринках;
- 5) підвищення якості продукції;
- 6) впровадження енергозберігаючих та ресурсозберігаючих технологій;
- 7) економізація виробничих процесів та ін.

У той же час на шляху інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств виникають безліч бар'єрів і стримуючих чинників. Це внутрішні (організаційні питання, недостатня кваліфікація співробітників, незабезпеченість інформацією), зовнішні (недосконалі відносини з фірмами-конкурентами, неякісна продукція), економічні (значний ступінь ризику, доступність фінансування), ринкові (неврівноваженість попиту та пропозиції, нерозвиненість інноваційної інфраструктури, низька платоспроможність замовника) та проблеми державного регулювання (негативний вплив державного регулювання, недостатня активність держави у галузі, нерегульованість законодавства). На шляху вітчизняних сільськогосподарських підприємств виникають безліч перешкод, вони не можуть конкурувати з діяльністю закордонних транснаціональних компаній. Сільськогосподарські підприємства не можуть собі дозволити новітні технології на рівні з закордонними сільгоспвиробниками. Впровадження інновацій зводиться до купівлі нової закордонної техніки та технологій, але в більшості випадків тієї, що була у використанні, більшість сільгоспвиробників продовжують експлуатувати морально і фізично зношену техніку та технології. Тому виникає необхідність визначення напрямів

поліпшення інноваційної діяльності у сільському господарстві. Перш за все, це має бути комплекс заходів, що охоплює всі цикли процесу інноваційної діяльності. Система заходів щодо активізації інноваційної діяльності сільськогосподарських підприємств, має включати:

- державну підтримку фундаментальних наукових розробок;
- формування інноваційної інфраструктури;
- державну підтримку підготовки висококваліфікованих кадрів;
- державну підтримку створення венчурних компаній, технопарків, бізнес-інкубаторів, інвестиційних компаній;
- створення системи державної підтримки сільськогосподарських підприємств, що займаються інноваційною діяльністю (надання пільгового оподаткування, виділення грантів, субвенцій);
- створення системи пільгового кредитування сільського господарства;
- введення ринку земель, створення аграрного банку, іпотечне кредитування;
- запровадження системи лізингових відносин;
- залучення до процесу інвестування аграрної сфери іноземних і вітчизняних інвесторів;
- забезпечення цінового паритету між сільськогосподарською продукцією та матеріально-технічними й енергетичними ресурсами;
- усунення міжгалузевих диспропорцій у фінансуванні аграрної галузі з державного бюджету;
- створення стабільного і прозорого законодавства щодо здійснення експортних операцій;
- виважена й ефективна політика держави щодо підтримки вітчизняного товаровиробника. Наукові дослідження потребують щорічного масштабного фінансування і всебічної державної підтримки, оскільки від цього залежить науковий рівень та якість новацій, що надзвичайно важливо в умовах поширення на українському ринку науково-технічної продукції конкурентоспроможних іноземних техніки й технологій, які за технікоекономічними параметрами не поступаються вітчизняним. Особливо це стосується імпорту сільськогосподарської техніки, насіння іноземних сортів сільськогосподарських культур і засобів захисту рослин. Фінансова підтримка інноваційної діяльності необхідна також на інших етапах інноваційного процесу, оскільки стимулювання впровадження має забезпечити попит на вітчизняні наукові розробки. Висновки. Наведений комплекс заходів вимагає реформування аграрних відносин, тому основною рушійною силою має стати держава в особі державних органів. Перед державною владою постає необхідність докорінної зміни системи підтримки аграрної галузі. У той же час сільськогосподарські підприємства також мають здійснювати низку заходів щодо активізації інноваційної діяльності як необхідної умови підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції. Актуальність цього питання спричиняється активною діяльністю держави щодо відкритості кордонів України. Зі вступом України до СОТ постала нагальна необхідність реформування аграрних підприємств для забезпечення конкурентоспроможності вітчизняної

сільгосппродукції як на внутрішньому ринку, так і на зовнішніх, особливо техніки й технологій, що ними використовуються.

Основними тенденціями на світовому ринку харчової індустрії є: – зростання сегменту продукції преміум-класу; – широке використання натуральних інгредієнтів; – орієнтація на концепцію здорового харчування. Інновації в технологіях м'ясних продуктів

Інновація	Інноваційні вимоги	Шляхи реалізації інновацій
Маркетингова	Задоволення потреб широких верств населення з урахуванням їх психогеографічної, поведінкової та інших характеристик. Нові харчові продукти. Широкий асортимент продукції. Інтеграція продукції та сервісу.	Виробництво продукції, яка характеризується високою харчовою та біологічною цінністю.
Технологічна	Створення єдиного циклу в межах реалізації бізнес-процесів Business to Consumer (B2C) (кінцевий споживач через роздрібну торговельну мережу) та Business to Business (B2B) (заклади ресторанного господарства різних форматів), сегменті HoReCa. Високі споживні властивості продукції. Використання сировини з низькими функціонально-технологічними властивостями. Тривалий термін зберігання.	Одержання продукції у вигляді нових харчових форм. Забезпечення стабільності показників якості та безпечності впродовж нормативного терміну зберігання.
Екологігігієнічна	Натуральність продукції. Безпечність продукції. Надання продукції лікувальнопрофілактичних властивостей.	Використання натуральних, безпечних інгредієнтів. Збагачення продукції ПНЖК, харчовими волокнами, біфідокоректуючими речовинами тощо.
Технічна	Традиційне та нове технологічне устаткування, що	Застосування традиційного та сучасного обладнання.

	забезпечить стабільність технологічного процесу	
Організаційна	Виробництво м'ясопереробні підприємства, заклади ресторанного господарства Реалізація – заклади ресторанного господарства, супермаркети, гіпермаркети	Запровадження організаційнотехнологічних принципів виробництва відповідно поставленим завданням

Впровадження інновацій у м'ясопереробної галузі дозволить: – з наукової точки зору розробити обґрунтовані принципи забезпечення стабільності м'ясних систем, розробити їх технологію, дослідити, визначити та узагальнити технологічні параметри виробництва нової продукції; – з практичної точки зору – одержати широкий асортимент м'ясопродуктів для різних верств населення України, забезпечити високі показники якості, харчової цінності продукції, підвищити ефективність та глибину переробки м'ясної сировини, поглибити кооперацію між окремими ланками харчопереробного комплексу (м'ясна промисловість – заклади ресторанного господарства); – з соціальної точки зору – задовольнити потреби населення доступними за ціною м'ясними продуктами через впровадження нового асортименту харчової продукції, створити нові робочі місця на існуючих виробничих потужностях та ін.

Література

1. Продовольчий комплекс України: стан і перспективи розвитку. [Л.В.Дейнеко, А.О. Коваленко, П.І. Коренюк, Е.І. Шелудько]; За ред. чл.-кор. НАН України Б.М. Данилишина. — К.: Наук, думка, 2007. — 276 с.
2. Федун І.Л. Інноваційний напрям розвитку сільського господарства / І.Л. Федун // Інноваційна економіка. – 2007. – № 2 – С. 24-31.
3. Трегобчук В. Інноваційно-інвестиційний розвиток національного АПК : проблеми, напрями і механізми / В. Трегобчук // Економіка України. – 2006. – № 2. – С. 4–12.
4. Бодров В. Г. Інноваційно-інвестиційна модель сталого розвитку національної економіки : навч.-метод. матеріали / В. Г. Бодров, В. О. Гусєв, В. Ф. Мартиненко. – К.: НАДУ, 2009. – 60 с.
5. Програма діяльності Кабінету Міністрів України "Український прорив: для людей, а не політиків"/ Програму затверджено Постановою КМ № 14 (14-2008-п) від 16.01.2008.